

ПРОТОКОЛ

№ 430

гр. Варна, 19.03.2024 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, I СЪСТАВ ГО, в публично заседание на осемнадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Светла В. Пенева

Членове: Красимир Т. Василев
Деница Славова

при участието на секретаря Цветелина Н. Цветанова
Сложи за разглеждане докладваното от Красимир Т. Василев Въззивно гражданско дело № 20243100500230 по описа за 2024 година.
На именното повикване в 09:31 часа се явиха:

Въззивната страна Я. И. Я., редовно и своевременно призован, не се явява, представлява се от **адв. П. В.**, редовно упълномощен и приет от съда от преди.

Въззивната страна Д. И. Я., редовно и своевременно призована, не се явява, представлява се от **адв. П. В.**, редовно упълномощен и приет от съда от преди.

Въззиваемата страна И. В. Г., редовно и своевременно призован, не се явява, представлява се от **адв. Л. Ш.**, редовно упълномощена и приета от съда от преди.

Въззиваемата страна М. В. Г., редовно и своевременно призована, явява се лично и се представлява от **адв. Л. Ш.**, редовно упълномощена и приета от съда от преди.

Въззиваемата страна Н. И. Г., редовно и своевременно призована, явява се лично и се представлява от **адв. Л. Ш.**, редовно упълномощена и приета от съда от преди.

Въззиваемата страна Е. В. Д., редовно и своевременно призована, явява се лично, като влиза в съдебната зала след като е даден ход по същество на делото.

АДВ. В.: Да се даде ход на делото.

АДВ. Ш.: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ намира, че не са налице процесуални пречки по хода на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:
ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО И ГО ДОКЛАДВА

Производството е въззивно и е образувано е по жалба на Я. И. Я. и Д. И. Я., чрез адв.В. против Решение № 3925 от 01.12.2023 година, постановено по гр.дело № 17 622/2021 година, по описа на ВРС, с което било прието за установено, на основание чл. 124 ал.1 от ГПК по отношение на Я. И. Я., ЕГН *****, и Д. И. Я. ЕГН ***** – двамата с адр. ***, че М. В. Г. ЕГН *****, И. В. Г. ЕГН *****, Е. В. Д. ЕГН ***** и Н. И. Г. ЕГН ***** - всички с адр. ***, са собственици на реална част от недвижима вещ, представляваща 229.45 кв.м. от ПИ с идентификатор *** по КК и КР на гр. Варна одобрени със заповед №РД-18- 73/23.06.2008г. на Изпълнителния директор на АГКК, целият с площ 2774 кв.м. находящ се в ***, заключени между точки 1,2,3,4,5,6,7 по скица-проект - приложение №7 от приетото заключение на СТЕ-л. 223 от делото /която съдът обявява за неразделна част от настоящото решение/, на основание осъществявано давностно владение от 26.08.1994г. до предявяване на исковете - 08.12.2021г., която реална част бъде отразена в Кадастралната карта и кадастралните регистри на ***, одобрени със Заповед №РД-18- 73/23.06.2008 год. на изпълнителния директор на АГКК, в границите на ПИ с идентификатор *** със собственици М. В. Г. ЕГН *****, И. В. Г. ЕГН *****, Е. В. Д. ЕГН ***** и Н. И. Г. ЕГН *****, вместо в границите на ПИ с идентификатор *** със собственици Я. И. Я., ЕГН *****, и Д. И. Я. ЕГН ***** и в частта, с която са били осъдени на осн. чл. 78 ал. 1 ГПК Я. И. Я., ЕГН *****, адр. *** и Д. И. Я. ЕГН *****, адр. *** да заплатят на М. В. Г. ЕГН ***** сумата от 2500 лева, представляваща сторени по делото съдебно— деловодни разноски за адвокатско възнаграждение, както и в частта, с която са били осъдени на осн. чл. 78 ал. 1 ГПК Я. И. Я., ЕГН *****, адр. *** и Д. И. Я. ЕГН *****, адр. *** да заплатят на Е. В.

Д. ЕГН ***** сумата в общ размер на 1 125 лева - разноси по делото.

В жалбата се сочи, че решението се явява неправилно и не почива на адекватно тълкуване на разпоредбите на закона; твърди се, че не е налице протекла в полза на ищците давност; че държането от страна на ищците не е преминало във владение и че намерението за своене на имота не е доказано; че Договора сключен между Община Варна и сем.Я.и е произвел своя правен ефект и че не са налице основания, на база на които да се приеме, че общинските власти не са придобили собствеността върху процесната реална част.В заключение се иска отмяна на решението и отхвърляне на претенциите.

По делото са постъпили два отговора – от Е. Д. – лично и от адв.Ш., като процесуален представител на Н. Г., М. Г. и И. Г., с които се излагат аргументи в подкрепа правилността на атакувания съдебен акт. В заключение се настоява той да бъде потвърден.

АДВ. В.: Запознат съм с доклада, нямам възражения. Поддържам депозираната въззивна жалба, оспорвам отговорите.

АДВ. Ш.: Запозната съм с доклада, нямам възражения. Оспорвам въззивната жалба, поддържам отговора.

АДВ. В.: Нямам доказателствени искания. Представям списък с разноси.

АДВ. Ш.: Нямам доказателствени искания. Представям списък с разноси.

СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА И ПРИЛАГА по делото представените от процесуалните представители на страните списъци с разноските по чл. 80 от ГПК и доказателствата за извършването им.

СЪДЪТ счете делото за изяснено от фактическа страна, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО ПО СЪЩЕСТВО

АДВ. В.: Моля да приемете въззивната жалба за основателна, като при произнасяне на решението се съобразите с подробно изложените доводи в нея. Считам, че съвсем неправилно съставът на Районен съд - Варна е приел, че Община Варна не се легитимира като собственик и съответно не е могла да предяви права върху процесната реална част. Смятам, че няма завършена процедура по възстановяване на правото на собственост. В крайна сметка ще видите от материалите по делото, че действително е налице едно заявление за възстановяване право на собственост на един имот, но процедурата е започнала само с това заявление и няма краен акт, с който да се установява възстановяване на собствеността на наследниците. Посочил съм многобройните несъответствия на този имот, който е заявен за възстановяване, като се започне от площта му, защото е заявен имот около 5 дка, пък този е 11 дка, и съответните граници и местоположение на имота. Смятам, че наличието само на едно заявление за възстановяване на собствеността не препятства възможността на Община Варна да придобие правото на собственост. От друга страна, Районният съд съвсем лаконично и без да изложи каквито и да е мотиви приема, че ишците в първоинстанционното производство, въззиваеми в настоящото, са придобили собствеността въз основа на изтекло в тяхна полза давностно владение без да коментира нашите възражения във връзка с различните периоди, които препятстват придобиване на собствеността по давностно владение. Моля да приемете въззивната жалба за основателна и да отмените решението на Районен съд – Варна, като отхвърлите предявения иск като недоказан и неоснователен. Моля да ни присъдите сторените разноски за двете инстанции съобразно представените списъци.

АДВ. Ш.: Моля да оставите в сила решението на Варненски районен съд като правилно и законосъобразно. Намирам мотивите, които е изложил съдът, за правилни. Обсъдил е всички доказателства и то не само всеки поотделно, а в тяхната свързаност, и е направил правилните правни изводи. Поддържам написаното в отговора и моля да го съобразите. По повод казаното от колегата, че е налице само заявление за възстановяване, това е напълно достатъчно от гледна точка на чл. 25, ал. 1 от ЗСПЗЗ. Изрично е казано, че тези земи, които не принадлежат на държавата, граждани или юридически лица, са общинска собственост, но се включват само земи, които

са подлежащи на възстановяване, но не са заявени в предвидените от закона срокове. И само тук да бяхме спрели с определението на закона, правният спор би бил решен, но това не е достатъчно за мотивировката ни за придобитото право на собственост, тъй като е налице решение на поземлена комисия, което е приложено към материалите по делото като доказателство, никой не е отричал доказателствената му стойност. Не става въпрос само за заявени, а и реституирани с решение на Поземлената комисия земи. Без значение е дали е издадена заповед по §4 от ПЗР, като законът не е предвидил срок за това, това винаги може да бъде направено. По никакъв начин законодателят не е обвързал прилагането на чл. 25 от ЗСПЗЗ със завършената процедура по §4 от ПЗР. Не само е заявен, но е и възстановен този имот. Отделно от това, Общинска поземлена комисия многократно е уведомявала Община Варна за наличието на тази реституционна преписка. Служителите на Община Варна са получавали тези удостоверения и въпреки това са издали акта за общинска собственост без каквито и да е мотиви и основание за издаване на този акт. Считам, че съставянето на този акт за общинска собственост не само без мотиви и основания, защото няма такива, но и напълно игнорирайки получените от Община Варна доказателства по отношение на реституция и въпреки всички тези доказателства, същите са приложени по делото. Не са били налице фактическите и правни основания за възникване на общинска собственост върху посочения имот. Не е уведомено след съставянето на този акт нито едно от заинтересованите лица, т.е. това е едно формално снабдяване с титул за собственост без в действителност общината да притежава права върху този имот. Тези прехвърлени права няма как да направят собственик Я. Я. с договора за прехвърлени права. Никой не може да прехвърли повече права отколкото има. Спряла съм се много подробно в отговора на въззивната жалба върху давността, тя би могла да бъде разглеждана, само ако наистина общината беше придобила вещни права върху този имот, което не е така, поради което всички съображения макар и верни в отговора ни за давността, всъщност са ирелевантни по отношение на делото поради този факт, че общината няма как да е придобила права на собственост върху имота на моите доверители, на праводателите им. Моля за решение в този смисъл, както и за присъждане на сторените разноски.

ВЪЗЗИВАЕМАТА Д.: Във въззивната жалба са посочени две групи възражения. Първата група е относно произхода на правата на страните по

делото върху процесната реална част, а втората група са права на заявите за възстановяване на правото на собственост по реда ЗСПЗЗ лица и приложимите към тези техни права правни норми. Втората група възражения считам за недопустими и неоснователни. Относно придобиването от ишците на правото на собственост насрещната страна са признали осъществяването на презумпционната предпоставка - упражняваната фактическа власт повече от 10 години, като не е проведено обратно доказване на презюмирания от закона факт, а именното намерението за своене. Такова обратно доказване не представлява твърдения. Ишците са съзнавали, че са собственици. Правилно Районният съд е приел, че отразеното в акта за частна общинска собственост, че собствеността е била на държавата, която по-късно по силата на закона се прехвърля на общината, опроверга въведеното от насрещната страна основание чл. 25, ал. 1 от ЗСПЗЗ, като то представлява начин за придобиване по чл. 2, ал. 1, т. 7, предложение трето от ЗОС. Искам съдът да потвърди изцяло обжалваното решение на първоинстанционния съд като правилно и законосъобразно.

АДВ. Ш.: В абсолютно идентичния казус на непосредствен съсед на имота е издадено решение № 621/28.02.2024г. на Районен съд - Варна, 9-ти състав, където отново са разгледани всички тези обстоятелства със същите страни и собственика на съседния имот, със същата претенция за придобиване от общината по силата на акт за общинска собственост.

АДВ. В.: Това не би могло да повлияе върху решението на настоящия състав.

СЪДЪТ обяви, че ще се произнесе с решение в законния срок.

ПРОТОКОЛЪТ е изготвен в съдебно заседание, което приключи в **09:44 часа.**

Председател: _____

Секретар: _____